

Monday, February 8, 1987

35241

University
BPP Commander

Pol Lt Gen Charoenrit Chamrasromran

Not only force **but other** **'weapons' to** **win the battles**

THE BORDER Patrol Police Division is obviously a security force set up to cope with internal threats to the stability of the country. But what are the differences between BPP and other security units?

BPP Commander Pol Lt Gen Charoenrit Chamrasromran who has been working in the unit since its inception about 28 years ago recently talked to Nation reporter Vithoon Pungprasert over the BPP tasks which cover both military operations and political means to win the hearts of the people from communist insurgents.

Here are excerpts of the exclusive interview.

Vithoon Pungprasert. "BPP Commander Pol. Lt. Gen. Charoenrit Chamrasromran.
(Nation Feb 8, 1987)

TIC 35241

Q: YOU ARE ONE of the founding members of the Border Patrol Police (BPP) which is now already 28 years old. Do you think that the results produced so far by the BPP meet the objectives set out when it was first formed?

A: The BPP officially came into being on May 6, 1954. Its existence stemmed from our assessment of the prevailing situation at the time, from which we concluded that Thailand would be threatened with invasion by the Communists and their ideology. We assessed that their method of attack would not lie in direct invasion using tanks and troopers, but in creating confusion and misunderstanding in our people's minds and using the country's economic, social and political problems and weaknesses as the means. This is why we decided to set up the BPP. And we decided that it should perform five main functions.

These are to patrol the Thai borders with other neighbouring countries so as to prevent any possible intrusion, to crack down on all smuggling activities that may take place along the borders, to prevent illegal immigrants from entering the country, to assist the provincial police in their efforts to fight serious crimes, and finally, to help people living near the borders such as those who live in the mountains and those who live in the remote areas.

During those 28 years, I spent little time with the BPP. I was moved elsewhere for most of the time. During the era of Field Marshal Sarit Thanarat, there was a coup in 1957 and I was transferred to the Police Department. It was something to do with politics. When it came to the era of Gen Kriangsak Chomanan, I was again transferred and given a job as Inspector General at the Interior Ministry.

So, all my works at the BPP had to be postponed.

Meanwhile, the BPP itself suffered cuts in its annual budget and fringe benefits. At that time, we were planning for the BPP to have three main qualities. The ability to engage in a battle like an army, to fight crimes like the police, and lastly, to act like a group of responsible citizens in helping the local people.

The weapons used by the BPP are of two kinds. The first one consists of M16 and M79 assault rifles which are light and can be carried anywhere. It is because of this that the BPP is unable to engage in fighting like those of the regular army. We cannot hold the enemy attack for too long, nor can we attack the enemy's stronghold effectively as does the regular army. But, what we can do is to employ guerrilla tactics like those used by the communist insurgents.

The second kind of weapon we use is the "political weapon." This we use with the local people. To explain, it consists of providing education, forming schools, teaching young people in remote areas, providing medical assistance, advising them as to job opportunities so that they can improve their incomes, and rescuing and helping those suffering from both natural and man-made disasters.

We consider this "political weapon" to be very important in giving the people security and happiness.

The state and performance of the BPP began to improve when His Majesty the King stepped in, and the Princess Mother helped us with the local communities' projects. They gave tremendous morale support to the BPP, and helped us to get back our fringe benefits.

Q: How did politics interfere in the BPP? Could it be that it was because some people saw that the BPP was being used by Pol Gen Pao Siyanond as a foundation for achieving political power?

A: During the time when I was not with the BPP, those who took over the BPP managed it according to their own whims. And this made the BPP's character differ from that which we initially intended it to be.

They engaged the BPP in a battle as though the BPP was the regular army. This is impossible. The BPP has no artilleries or anything like that which the army uses.

These made the BPP less important.

Q: Take a look at the BPP's Phitsanulok Company and its regional headquarters which is in Tak Province. Why are they so far away from one another? And why are reinforcements also inadequate?

A: Phitsanulok has one weakness. It is in an area where the central and the northeast regions are connected. The BPP is asked to patrol that area. This is because the northeast region is too far away. So is the northern region. The nearest is Tak.

We have to accept the fact that

when there is a clash with the enemy a reinforcement from the northern unit is often slow.

Before the BPP came into being, there were no communist insurgents. But, today there are, and clashes with them take place at various points.

The government tried to solve the problem of cracking down on the insurgents. But, its measures were insufficient. So, we decided to acquire additional weapons which would need no additional finances from the government. These are "political weapon" which I have already mentioned, and "thinking weapons."

Q: What is a "thinking weapon"?

A: I gave this weapon to all of my personnel when I took over the BPP as its commander. It helps them to understand as to how we can win the battle against our enemy.

We cannot gain a complete victory by force alone because the people are the main target in this battle. So, we must gain victories in our fights against starvation, poverty, and sickness of the people. We must give them security and must protect their property. In this way, a victory over our enemy can be ensured. We must know the people's problems and sufferings, and we must step in and provide effective assistance.

I also would like to point out

hat when we talk about sabotage we should not look at the Communists as only those who are to be blamed and held responsible. There are other groups that we should take into account. Those who do it for religious reasons, and those who do it for certain political reasons are just a few examples.

Q: The army says that the Communists have already lost the fight. What is your opinion on this?

A: I do not think like the army. There is nothing that can tell you who won or who lost the fight.

What the insurgents and government are doing at this moment indicate that both are losing.

There is no country in this world in which the people pick up arms and fight each other, and then one side claims a victory over the other side. The truth is that they have created a disaster for their country. By engaging in a war amongst themselves, they have opened up a way for people of another country, another ideology, and another language to come in and take over their own country. This is how I think. And if we could give our thinking weapon to the people, then the people will know.

Q: The Thai Government has a diplomatic relationship with China. Yet, you say that the Communist Party of Thailand is supported and is given assistance by the Communist Party of China. What do you think about this?

A: What is going on between governments has nothing to do with what is going on between parties. The two are separated. If this is known, then, everything becomes clearer.

Q: The acts of political sabotage which are aimed at undermining the stability of the government. Do you think that there are ways to do something about them?

A: We are relieving the army of some of its many burdens. Take for example the problem on the border in the eastern region. The majority of it is under the army responsibility, and is beyond the capability of the BPP because we have no tanks, no artillery to confront the Vietnamese forces, and the Vietnamese-backed forces. What we are doing is to deal with internal sabotage.

Q: The BPP's policy is to share some of the army burdens in cracking down on saboteurs, while the army will be stationed along the border. What is the progress so far on this?

A: Sharing the army's burdens has to be done gradually, step by step. We cannot yet say at this moment whether we are ready for it or not.

I have put forward a proposal that to protect the country effectively we must have one force to deal with internal threats and another force for external threats.

We use the idea of His Majesty King Mongkut, that Thailand maintained her independence and sovereignty throughout the period of colonialism because Thai people of all sections and groups united in a joint effort to repel foreign aggressors, not just because of any one group of Thai people.

Along this line of thinking, I think that we should have three main forces combined together in a joint effort to protect our country.

The first force is to be organized and managed along the army line, and is aimed at protecting the country against all external threats, and to deal with them directly.

The second force is the territorial defence army. This is essential for Thailand.

At the moment, we have none. We have only the Territorial Defence Department.

This territorial defence army will

be organized and managed along the army line, and is aimed at maintaining internal peace and to deal with all possible internal threats.

The third force will consist of the labour unions, students, Thai youths, farmers and workers. This force will be under the supervision of the governor of each province.

So, if we can have this sort of arrangement, then, Thailand can survive.

I think that the territorial defence army is possible because King Mongkut has done it before. It was called the Territorial Defence Rangers, and it dealt with internal threats at the time.

If Thailand is to survive, the Thai people everywhere must unite and cooperate with one another.

As to the Village Scout Corps, these are private organizations. Right now, we have already trained 3,200,000 village scouts using money from private donations. However, we will continue to train as many village scouts as possible, and as far as financial resources permit us to do so.

The army said that they would like at least between 8-10 per cent of the provincial population in every province, to be village scouts. This would put the total number of village scouts in the country at about 8 millions.

Q: At the present time, which region along the border is the most worrying?

A: The southern region is the most worrying right now. This is because of the insurgents' activities along the border with Malaysia. Also in Nakhon Si Thammarat and in Surat Thani provinces where it is more violent.

Q: The economy of the South is good. But, why is violence there more intense than in other regions?

A: That is because the southern people are sensitive and clever. In fact, they just want justice.

You see, the administration system is democratic, while the bureaucratic system is based on a system which prevailed 50 years ago. So, the two systems are in conflict with one another. If we do something about it, then we can sail through the storm smoothly just like the Malaysians and the Singaporeans did before.

Field Marshal Sani Thammarat had tried once before to change the bureaucratic system in the South. But, he died early and the whole thing was scrapped. If I tell anyone, no one would believe me.

Q: What about now? Are you ready to do something about it?

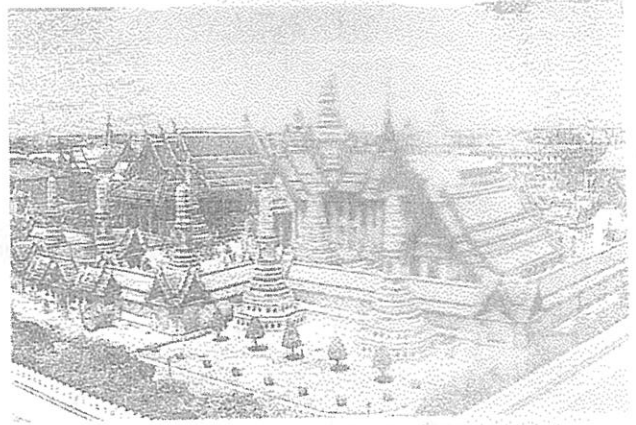
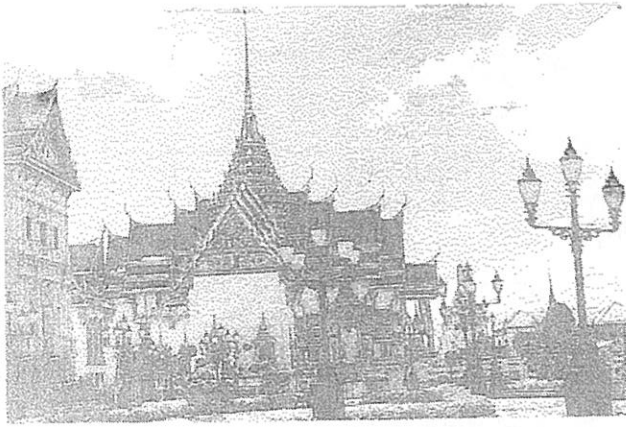
A: I say that it cannot go on forever. The bureaucratic system there must change. And the bureaucrats in the South themselves know this very well.

Q: Turn now to the role of village scouts in politics. For example, the April 1-3 coup and events on October 6.

A: Nobody mentioned anything. We only serve three things. The King, the country and our religion. The scouts were ready to come out to do what they had vowed to do.

The April 1-3 coup has nothing to do with us and we have nothing to do with it. The scouts refused to join in, although there was an effort made to use them in the coup.

As to the events on October 6, here we must think carefully. There were pictures which pointed to Lese Majeste. But, the scouts turned up, and no one told them to come out. I told them to stay where they were and not to create any trouble. To stay calm and let the government do the job. If they turned up without any discipline, then, the whole thing would have become a real mess. They understand now. So, there is no need to worry.

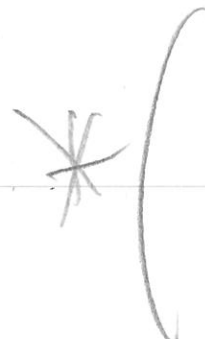
ข้าพเจ้าน้อมรำลึกถึงพระปัญญาคุณแห่งพระองค์ที่ทรงบรรลुพระสัมมาสัมโพธิญาณอันอุดม แล้วนำมาสั่งสอนสัตว์โลกที่ตกอยู่ในความทุกข์ทั้งปวง

ข้าพเจ้าน้อมรำลึกถึง นมัสการพระอรหันต์สัมมาสัมพุทธเจ้า พระธรรม และพระสงฆ์ คือคุณพระศรีรัตนตรัย

ข้าพเจ้ามีดวงจิตผูกพัน กตัญญู ยึดมั่นต่อพระมหากษัตริราชเจ้าของเผ่าไทยนับตั้งแต่เผ่าไทยโบราณกาลมา ข้าพเจ้ามีความกตัญญูต่อวิญญูณบรรพบุรุษของเผ่าไทยทั้งหลาย ที่ทอดร่างกาย พลีชีวิตเลือดเนื้อปกป้องผืนแผ่นดินแม่นี้ไว้จนเป็นมรดกตกทอดมาถึงคนรุ่นข้าพเจ้า จนกระทั่งข้าพเจ้าได้มีบุญวาสนาเป็นไทแก่ตัว ข้าพเจ้าจึงมั่นในความกตัญญูต่อชาติไทย เผ่าไทย และบรรพบุรุษไทยทุกท่าน และขอตั้งสัตยาธิษฐานต่อพระแก้วมรกต พระสยามเทวาธิราชเจ้าว่า จะทดแทนพระคุณของผืนแผ่นดินแม่และบรรพบุรุษไทยทุกประการ คือจักดำรงไว้ซึ่งชาติไทย เผ่าไทย และผืนแผ่นดินแม่ และจะทำหน้าที่ทุกสิ่งซึ่งเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติด้วยเจตนาอันบริสุทธิ์ด้วยความซื่อตรง ซื่อสัตย์ตลอดไป จะพยายามตัดความเห็นแก่ตัวออกไป เพื่อความวัฒนาถาวรของผืนแผ่นดินแม่นี้ จะรักษาความเป็นธรรม เพราะความเป็นธรรมเท่านั้นที่ทำให้บ้านเมืองร่มเย็น จะสมัครสมานสามัคคีกลมเกลียวให้เกิดความมั่นคงขึ้น ในประเทศสยามที่รอบๆ บ้านเรือนระอุ

หากแม้ว่าข้าพเจ้า มีจิตมั่นในคำสัตย์นี้ขอให้รอดพ้นจากภัยอันตรายพิบัตินานาประการประสบแต่ความสุขสวัสดิ์ทุกเมื่อ”

โดยบุญญาภิรมหารดั่งกล่าวแล้วข้างต้น จึงทำให้เหตุการณ์ ๖ ตุลาคม ๒๕๑๙ สงบลง ซึ่งเป็นผลให้บ้านเมืองของเรากลับเข้าสู่สภาวะปกติได้อีกครั้งหนึ่ง เป็นการพิสูจน์ความเป็นจริงประการหนึ่งว่า โดยคุณลักษณะพิเศษของคนไทย วัฒนธรรม และขนบธรรมเนียมที่สามารถปรับปรุงตนเองเข้ากับสถานการณ์ต่างๆ ได้ เหตุร้ายจึงกลายเป็นดีได้ในที่สุด

นอกจากความมุ่งมั่นในการบำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคมแล้ว ยังได้พบว่า ลส.ชบ. มีความผูกพันต่อกันอย่างแน่นแฟ้น มีหลายครั้งที่ ลส.ชบ. ได้แสดงความพร้อมเพรียงเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน หากมีการดำเนินการอันเป็นการกระทบกระเทือนต่อสถาบัน ชาติ ศาสนาและพระมหากษัตริย์แล้ว ลส.ชบ. ได้แสดงออก ถึงความจงรักภักดีต่อสถาบันทั้งสามอย่างเป็นที่น่าสรรเสริญยิ่ง เมื่อวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๑๙ นั้น ถือได้ว่าเป็นครั้งแรกของ ลส.ชบ. ที่ได้แสดงความพร้อมเพรียงอย่างที่ไม่เคยเห็นมาก่อนเมื่อได้ทราบว่า มีการกระทำที่กระทบกระเทือนต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ ลส.ชบ. ในกรุงเทพมหานคร จำนวนนับหมื่นได้ไปชุมนุมกันที่ เขาดินวนา สนามม้านางเลิ้งและวังสราญรมย์ ลส.ชบ. ต่างจังหวัด นับแสนก็พร้อมที่จะเดินทางเข้ามากรุงเทพมหานคร ต้องขอร้องให้อยู่ในความสงบที่จังหวัดของตน ลส.ชบ. ที่ร่วมในเหตุการณ์ครั้งนี้ คงจดจำเรื่องราวได้เป็นอย่างดี

ในขณะที่ ลส.ชบ. จะมีอายุครบ ๒๓ ปี ในวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๓๗ นี้ ตชด. ได้มีอายุครบ ๔๑ ปี ไปแล้ว เมื่อวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๓๗ ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาเป็นเครื่องชี้ให้เห็นว่า ตชด. ได้ทุ่มเท กำลังกายและกำลังความคิดอย่างต่อเนื่อง เพื่อพิทักษ์ชาติ พิทักษ์ประชาชนทั้งที่เป็นการปราบปรามโดยใช้อาวุธต่อสู้กองกำลังที่มุ่งร้ายต่อประเทศชาติ ราชบัลลังก์และการป้องกันด้วยการสร้างความอยู่ดีกินดี ความร่มเย็นเป็นสุขให้เกิดขึ้นแก่ประชาชน ดังนั้นในปัจจุบันนี้ ตชด. จึงหาได้เป็นแต่เพียงผู้พิทักษ์สันติราษฎร์แต่อย่างเดียวไม่ ตชด. ต้องทำหน้าที่เป็นนักรบ นักพัฒนา หมอ ผู้พิพากษา ชาวไร่ชาวนา นักสังคมสังเคราะห์ ครู เหล่านี้เป็นต้นและที่จะขาดเสียมิได้ก็คือ ต้องเป็นลูกเสือ และ ลส.ชบ. อนาคตของ ลส.ชบ. จะเป็นเช่นใดย่อมขึ้นอยู่กับ ลส.ชบ. และ ตชด. เป็นสำคัญ

Photocopy on Sep 27, 2012 (Thu)

“สมदार ต้นคิด เจริญฤทธิ์ บุ๊กเบิก”

พลตำรวจโท เจริญฤทธิ์

got this nickname on May 13, 1980 got awards from Prem

สมญานามทั้งสองนี้เกิดขึ้นเมื่อ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๒๓ เมื่อเราทั้งสองคนได้รับรางวัลจากมูลนิธิสรรพาวรณิต ^{nickname} ณ ตึกสันติไมตรี ทำเนียบรัฐบาล จาก ฯพณฯ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ นายกรัฐมนตรีในขณะนั้น ในสาขาผู้นำชุมชนดีเด่นร่วมกัน ซึ่งในวันนั้นได้มีเอกสารของมูลนิธิแจกจ่ายแก่บรรดาผู้ร่วมพิธี และมีประวัติของผู้ที่ได้รับรางวัลทุกท่าน โดยเฉพาะในสาขาผู้นำชุมชนดีเด่นนั้น ศาสตราจารย์ ดร. นิพนธ์ ศศิธร เป็นผู้เขียนและได้ตั้งสมญานาม “สมदार ต้นคิด เจริญฤทธิ์ บุ๊กเบิก” พิธีในวันนั้นมีบรรดาข้าราชการและแขกผู้มีเกียรติได้ไปร่วมงานอย่างคับคั่ง โดยเฉพาะบรรดาลูกเสือชาวบ้านทั่วทุกจังหวัดในประเทศไทย ได้ส่งตัวแทนมาร่วมในพิธีนับเป็นจำนวนพันๆ ราย จนล้นหลามออกมาเกือบเต็มทำเนียบรัฐบาล คุณสมदारและผมรู้สึกภาคภูมิใจเป็นอย่างยิ่งกับสมญานามนี้และเกียรติยศที่ได้รับในครั้งนั้น งานที่เราทั้งสองได้ร่วมกันสร้าง “ลูกเสือชาวบ้าน” และงานนี้จะสำเร็จไม่ได้เลยถ้าไม่ได้รับพระราชทานพระบรมราชานุญาตจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ

ไปที่ตั้ง กก.ตชด. เขต ๔ เพื่อทอดพระเนตรกิจกรรมต่างๆ ของลูกเสือชาวบ้านที่ได้จัดถวายให้ทอดพระเนตรแล้ว ได้เสด็จฯ ขึ้นไปยังห้องประชุมเพื่อทรงฟังคำบรรยายสรุปผลการฝึกอบรมลูกเสือชาวบ้าน เมื่อเสร็จแล้วได้โปรดเกล้าฯ ให้ผมและคุณสมควรเข้าเฝ้าฯ เป็นการส่วนพระองค์รับสั่งว่า "ได้พิจารณาแล้วมีแนวทางที่จะทำให้บรรลุเป้าหมายได้ ถ้าสามารถขยายการฝึกอบรมให้ได้สมาชิกมาก การฆ่าฟันกันเองคงยุติ / นอกจากนั้นแล้วต้องไม่ใช้งบประมาณของทางราชการ / อย่าแสดงพลังอำนาจเช่นสวนสนาม / และไม่ให้ยุ่งเกี่ยวกับการเมือง / และอย่าโฆษณาตัวเอง" นี่เป็นพระปฐมบรมราชโองการที่ได้พระราชทานแก่เราทั้งสองเพื่อให้ไปดำเนินการสำหรับผมนั้นนึกถึงขึ้นครั้งใดเป็นชนลูกทุกครั้ง ที่ทรงคาดคะเนได้อย่างนึกไม่ถึง เพราะนับตั้งแต่วันที่พรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยได้ประกาศก้องว่า วันที่ พ.ต.อ. สก๊ต ไรจันทิม อดีต ผกก.ภ.จว.นครพนม ถูกยิงบาดเจ็บสาหัสที่อำเภอเรณูนคร จังหวัดนครพนม เป็น "วันเสียงปืนแตก" และต่อมาได้ประกาศอย่างอหังการว่าจะดำเนินการปลดปล่อยจังหวัดนครพนมให้ได้ในปี พ.ศ. ๒๕๑๙ ซึ่งในที่สุดพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย และกองทัพปลดแอกที่เรียกว่า ทพท. ก็ไม่มีโอกาสได้เห็นวันปลดปล่อยดังกล่าว

- King's order
- ① have to VS spread & expect to stop killing each other
 - ② no govt funds
 - ③ no power demonstration
 - ④ no politics
 - ⑤ no advertisement

พระองค์ได้ตรัสถามว่าต้องการให้ช่วยเหลือและสนับสนุนอะไร ผมได้กราบบังคมทูลว่า คุณสมควรได้อำนาจเงินของทางราชการไปใช้ในการทดลองการฝึกมาประมาณ ๓๐ รุ่น เป็นเงินหลายหมื่นบาท พระองค์รับสั่งให้ พล.ร.อ. ม.จ. กาฬวรรณดิศ ดิศกุล สมุหราชองครักษ์ ไปเอาเงินจากคุณพูนเพิ่ม ไกรฤกษ์ มาให้ ๑ แสนบาท นอกจากนั้นผมได้ขอพระราชทานผ้าผูกคอ ลูกเสือชาวบ้าน วอคเกิ้ล หน้าเสือ ตลอดจนจุกฉิมบัตร์ และบัตรประจำตัว ส่วนธงประจำรุ่นนั้นไม่ได้ขอพระราชทาน เพราะเห็นว่าถ้าให้ลูกเสือแต่ละรุ่นดำเนินการสร้างขึ้นจะเป็นการรวมน้ำใจและแบ่งเบาพระราชภาระของพระองค์ ซึ่งต่อมาปรากฏว่ามีปัญหา มีการทวงธงประจำรุ่นเมื่อมีการเปลี่ยนตัวประธานรุ่น ไม่ยอมมอบให้ประธานรุ่นคนใหม่ ตลอดระยะเวลา ๒๓ ปี ที่ผมรับหน้าที่เป็นผู้อำนวยการศูนย์ปฏิบัติการลูกเสือชาวบ้านนั้น ทุกอย่างยังคงเดิมอยู่ พระองค์ได้พระราชทานหลายครั้ง ทุกครั้งผ่านทางสมุหราชองครักษ์ สิ่งที่จะเป็นสัญลักษณ์ของลูกเสือชาวบ้าน ได้แก่ ผ้าผูกคอ วอคเกิ้ล หน้าเสือ จุกฉิมบัตร์ และบัตรประจำตัวลูกเสือชาวบ้าน

- ① scarf
- ② buckle
- ③ tiger badge
- ④ ID
- ⑤ certificate

symbols of VS

เมื่อผมเดินทางกลับก็ได้เริ่มต้นดำเนินการขึ้น "บุกเบิก" โดยทันที โดยร่างหนังสือในนามของสมุหราชองครักษ์ด่วนที่สุดถึงปลัดกระทรวงมหาดไทย (นายพวง สุวรรณรัฐ) ซึ่งได้ตามเสด็จไปอยู่ด้วยและทราบพื้นฐานในเรื่องนี้อยู่แล้ว โดยขอให้แจ้งผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัดให้การสนับสนุนโครงการนี้โดยเร่งด่วน หลักฐานสำเนาหนังสือฉบับนี้ได้เก็บไว้เป็นหลักฐานโดย พ.ต.อ. มนัส ชันธทัตบำรุง (ผกก. ๕ บก.อก.ตชด. ในขณะนั้น) เป็นผู้เก็บไว้และได้มอบหมายให้คุณสมควรรับผิดชอบลงพื้นที่ของ กก.ตชด. เขต ๔ ในขณะนั้น ส่วนนอกนั้นเป็นหน้าที่ของผมจะไปเป็นผู้ปฐมนิเทศให้เห็นถึงความจำเป็นและความสำคัญที่จะต้องเร่งดำเนินการฝึกอบรมลูกเสือชาวบ้านให้บรรลุตามเป้าหมายที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงคาดสถานการณ์ไว้ ผมได้เดินทางไปทุกกา จังหวัดที่เหลือ ใช้เวลาประมาณเดือนเศษจึงครบทุกจังหวัด ได้ชวน

min. interior coordination

พล.ต.ต. ประวัติ บังฉิมสวัสดิ์ ไปด้วย ผมได้ไปพูดประมาณวันละสามจังหวัดเป็นอย่างน้อย จนสำเร็จ นอกจากนั้นเหตุการณ์ความไม่สงบนับตั้งแต่วันเสียงปืนแตกก็รุนแรงขึ้นตามลำดับ จนถึงขนาดที่พรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยและกองทัพปลดแอกประชาชนแห่งประเทศไทย (พ.ต.ท. และ ท.พ.ท.) ได้ประกาศจะปลดปล่อยจังหวัดนครพนม ^{liberation} เป็นจังหวัดแรกของประเทศ ในต้นปี พ.ศ. ๒๕๑๙ จึงนับได้ว่าการฝึกอบรมลูกเสือชาวบ้านที่เริ่มดำเนินการตั้งแต่ปี ๒๕๑๔ เป็นต้นมา ได้ทำให้ความหวังของ พ.ต.ท. และ ท.พ.ท. ต้องล่มสลายไป จากนั้น ท.พ.ท. และ พ.ต.ท. ยังได้ออกประกาศและมีใบปลิวพิมพ์แจกทั่วไปในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประกาศห้ามมิให้ ประชาชนในภาคอีสานเข้าไปเกี่ยวข้องกับ สนับสนุนด้วยกรรมวิธีใดทั้งสิ้น ตลอดจนห้ามมิให้กล่าวถึงลูกเสือชาวบ้าน และถือว่า "ลูกเสือชาวบ้านเป็นศัตรูหมายเลขหนึ่ง" ของ พ.ต.ท. และ ท.พ.ท. แทนที่จะประกาศว่าเจ้าหน้าที่ทหาร ตำรวจ องค์กรประชาชนที่ถืออาวุธเป็นศัตรูหมายเลขหนึ่ง กลับมาเป็นศัตรูกับลูกเสือชาวบ้าน ซึ่งเป็นหน่วยงานขององค์กรประชาชนที่ไม่มีอาวุธแม้แต่ไม้พลองอย่างลูกเสือทั่วไป เพียงแต่เราอบรมให้คนไทยรักกัน ช่วยเหลือกัน สามัคคีกัน และ เทิดไว้ซึ่งชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และมีชีวิตอยู่ภายใต้การปกครองระบอบประชาธิปไตย ที่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขเท่านั้น จากผลงานนี้เองทำให้การฝึกอบรมลูกเสือชาวบ้าน ได้ขยายตัวทั่วทั้งประเทศ ตัวผมนั้นได้รับเชิญให้ไปพูดกับลูกเสือชาวบ้าน จนมีผู้บันทึกเทป คำพูดของผมแจกจ่ายกันโดยทั่วไป จนเป็นคำขวัญหรือคำพังเพยที่ผมไม่สามารถจะกล่าวอย่างอื่นได้ นอกจากได้เกิดลูกเสือชาวบ้านพีเวอร์ขึ้น ซึ่งหมายความว่าใครไม่ได้เป็นลูกเสือ-ชาวบ้านจะเขยอย่างยิ่ง เป็นผลให้การฝึกอบรม ^{fever} แต่ละรุ่นซึ่งเราได้กำหนดไว้ว่าไม่ควรเกิน ๓๐๐ ถึง ๔๐๐ คน กลายเป็น ๘๐๐ - ๑,๕๐๐ คน ต้องแบ่งการฝึกเป็น ๓ กอง ผลิตวิทยาการลูกเสือชาวบ้าน และผ้าผูกคอไม้ทั้น มูลนิธิแม่บ้านอาสาซึ่งเป็นหน่วยงานที่ได้รับพระราชทานให้เป็นผู้ผลิตขึ้น ทูลเกล้าฯ ถวาย ต้องวิ่งจองผ้าสีเสียดหมูทั่วตลาดประเทศไทย และต้องจองจากโรงงานทอผ้า ของกระทรวงกลาโหม ผลิตให้แทบไม่ทัน บางรุ่นต้องขอตัดไว้ก่อนก็ยอม ขอให้ได้รับการฝึก เงินที่ประชาชนนำขึ้นทูลเกล้าฯ ถวายได้โปรดเกล้าฯ พระราชทานมาในการผลิตอุปกรณ์ต่างๆ นี้ไม่น้อยกว่า ๓๐ ล้านบาท ผู้เข้ารับการฝึกลูกเสือชาวบ้านประมาณ ๕.๖ ล้านคนเศษนั้น มีตั้งแต่พระบรมวงศานุวงศ์ โดยเฉพาะสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี และสมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี องคมนตรี รัฐมนตรี ผู้นำเหล่าทหาร ทั้งกองทัพบก เรือ และอากาศ ตลอดจนท่านผู้หญิงและคุณหญิงจนถึง ข้าราชการทุกชั้นยศ พ่อค้า คหบดี นักการเมืองทุกพรรค ประชาชนทุกอาชีพจนถึงลูกจ้าง คนงานทุกเชื้อชาติ ทุกศาสนา เป็นสมาชิกลูกเสือชาวบ้านทั้งสิ้น

CPT
propagated
that the
VS is the
first enemy

และความโด่งดังของกิจการลูกเสือชาวบ้านมิใช่จะดังทั่วประเทศเท่านั้น โดยเฉพาะการ ฝึกอบรมลูกเสือชาวบ้านที่อำเภอเบตง จังหวัดยะลา ซึ่งอำเภอเบตงนั้นมีทั้งคนจีน ไทยมุสลิม ก็มาช่วยทำความสะอาดวัดของพุทธศาสนาด้วย เรื่องนี้เป็นที่ดังไปถึงประเทศมาเลเซีย ได้ติดต่อ มาขอตุการฝึกอบรมลูกเสือชาวบ้าน ผ่านแม่ทัพภาคที่ ๔ ขณะนั้นคือ พล.ท. สันที จิทรปฏิมา

ได้ติดต่อทาง กก.ตชด. เขต ๙ (พ.ต.อ. วิชัย วิชัยอนพัฒน์ ยศในขณะนั้น) ได้แจ้งไปยังผม ผมจึงได้ลงไปในนัดหมายโดยให้คณะผู้บัญชาการทหารมาเลเซียและคณะมาพักแรมที่ บก.ร้อยตชด. ที่อำเภอเบตง และได้จัดให้ดูการฝึกในวันรุ่งขึ้นซึ่งเป็นวันสุดท้ายของการฝึกอบรม เพราะในตอนกลางวันได้ดูงานรอกองไฟโดยคณะทหารมาเลเซียได้นำทหารที่ผ่านการฝึกอบรมลูกเสือทั่วไปมาดูงานด้วยเพื่อที่จะได้ให้ไปทำในมาเลเซีย ผมมีรูปถ่ายคณะนี้บางส่วน ส่วนใหญ่ภาพจะอยู่ที่ กก.ตชด. เขต ๙ เราได้ให้ท่านแม่ทัพภาค ๔ เป็นประธานในพิธีปิด ซึ่งทำทั้งทางพิธีพุทธ และมุสลิม ได้เห็นแล้วประทับใจมาก ผมก็ได้อธิบายให้ ผบ.ทหารมาเลเซียทราบถึงความสำเร็จซึ่งประเทศไทยนั้นโชคดีที่คนไทย ๙๙.๙๙% นั้นมีหัวใจมอบไว้ให้แก่สถาบันพระมหากษัตริย์ซึ่งของไทยมีพระองค์เดียว ทางมาเลเซียจะลำบากตรงที่พระมหากษัตริย์ท่านมีถึง ๙ พระองค์ ๑ พระองค์อยู่แค่ ๕ ปี จะสำเร็จหรือไม่อยู่ที่จุดนี้ จึงทำให้การมาดูงานในครั้งนั้นผมไม่ได้ยืนยันว่าควรวางให้มีการอบรมลูกเสือชาวบ้านของมาเลเซียหรือไม่ นี่เป็นตัวอย่างอันหนึ่ง

พลังของลูกเสือชาวบ้านที่ได้แสดงออกมาเพื่อรักษาความสงบสุขของบ้านเมืองนั้นมีหลายครั้ง เช่นครั้งแรกในการกระทำเป็นที่หมิ่นพระบรมเดชานุภาพ มีการนำภาพที่ไม่สมควรปรากฏขึ้นแก่สายตา ประชาชนฮือกันทั้งประเทศ ทำให้ลูกเสือชาวบ้านทั่วประเทศเดินทางมารวมตัวในกรุงเทพมหานคร นับเป็นจำนวนหลายแสนคน ทุกคนเสียสละความสุขและเวลาที่มีค่าจากบ้านเพื่อมาปกป้องสถาบันอันเป็นที่เคารพสักการะจนเป็นผลสำเร็จ ทำให้ในขณะนั้นไม่สามารถปกครองต่อไปได้ ลูกเสือชาวบ้านทุกคนมาด้วยเงินส่วนตัว เตรียมการมาคนละ ๓ วัน โดยไม่มีใครสั่ง และทุกคนมารวมตัวกันด้วยความสงบ ปราศจากอาวุธ แต่เปี่ยมด้วยหัวใจอันแข็งแกร่ง มีทั้งเด็กอายุ ๑๕ ปี ถึงอายุ ๘๐ ปี ทั้งหญิงและชาย จนเป็นประวัติศาสตร์หน้าแรกของลูกเสือชาวบ้าน ส่วนประวัติศาสตร์หน้าที่สองเป็นของลูกเสือชาวบ้านกรุงเทพมหานคร โดยเฉพาะ เหตุเกิดหลังจากเหตุวิกฤตการณ์ของกรุงเทพมหานคร จนปรากฏเหตุการณ์ที่สองผู้นำรัฐบาลของไทยในสมัยนั้นรวม ๒ ท่าน ต้องออกไปอยู่ต่างประเทศ กำลังทหารบก เรือ และอากาศ ตลอดจนตำรวจหมดสมรรถภาพในการปฏิบัติหน้าที่ที่จะถวายความปลอดภัยต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ โดยเฉพาะในวันที่ ๒๓ ตุลาคมในปีนั้น พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร และสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี จะต้องเสด็จพระราชดำเนินตามกำหนดการของสำนักพระราชวัง ไปในพระราชพิธี ณ ลานพระบรมรูปทรงม้า และในพระบรมมหาราชวัง และมีข่าวลือว่าอาจจะมีการลอบประทุษร้ายต่อองค์พระประมุข จึงทำให้ลูกเสือชาวบ้านกรุงเทพมหานครทั้งหมดในขณะนั้นมีจำนวน ๑๒๐,๐๐๐ คนเศษ ได้ประชุมกันที่สนามกีฬาไทย - ญี่ปุ่น ในตอนเช้า ทุกคนเห็นว่าลูกเสือชาวบ้านกรุงเทพมหานครจะต้องแสดงพลังถวายชีวิต เพื่อถวายความปลอดภัยต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ เราได้ตั้งกองบัญชาการของศูนย์ปฏิบัติการลูกเสือชาวบ้านที่อนุสาวรีย์ประชาธิปไตย และระบบรักษาความปลอดภัยระบบ ๕ โดยวางกำลัง ๕ แถว หันหน้าและหลังเข้าหากัน จากพระตำหนักจิตรลดารโหฐาน มายัง

Printed on Nov. 5, 2012 (Mon)

"๓๔ ปี ลูกเสือชาวบ้าน ในพระบรมราชานุเคราะห์"

๑ สิงหาคม ๒๕๕๘ วันคล้ายวันกำเนิดลูกเสือชาวบ้าน

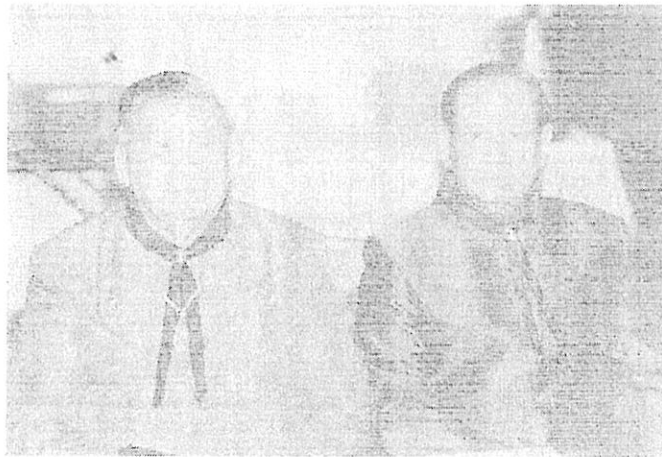
(กทม: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, สิงหาคม ๒๕๕๘)

ลูกเสือชาวบ้าน (pp. 5-8)

ลูกเสือชาวบ้าน

สมควร ตันคิด อดีตนายก อบจ.ฉะเชิงเทรา

สมญานามทั้งสองนี้เกิดขึ้นเมื่อ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๒๒ ทั้งสองท่านได้รับรางวัลจากมูลนิธิสรรพรรพเนต ณ ตึกสันติไมตรี ทำเนียบรัฐบาล จาก ฯพณฯ พลเอกเปรม ติณสูลานนท์ นายกรัฐมนตรีในขณะนั้น ในสาขาผู้รักชุมชนดีเด่น ศาสตราจารย์ ดร.นิพนธ์ ศศิธร เป็นผู้เขียนและได้ตั้งสมญานาม "สมควร ตันคิด เจริญคุณธิ์ บุญเบิก" พิธีในวันนั้นมีบรรดาข้าราชการและแขกผู้เกียรติได้ไปร่วมงานอย่างคับคั่ง โดยเฉพาะบรรดาลูกเสือชาวบ้านทั่วทุกจังหวัดในประเทศไทยได้ส่งตัวแทนมาร่วมในพิธีนับเป็นจำนวนมาก ราช จนด้วยเสด็จออกมาเกือบเต็ม ทำเนียบรัฐบาล เป็นความภาคภูมิใจที่ท่านทั้งสองได้ร่วมกันสร้าง "ลูกเสือชาวบ้าน" และงานนี้จะไม่สำเร็จไม่ได้เลย ถ้าไม่ได้รับพระราชทานพระบรมราชานุเคราะห์จากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ

กิจการลูกเสือชาวบ้าน

ลูกเสือชาวบ้านก่อตั้งขึ้นมาครั้งแรก โดย พ.ต.อ.สมควร ตรีกุล (ยศในขณะนั้น) เป็นผู้ริเริ่มดำเนินการจัดให้มีการฝึกอบรมลูกเสือรุ่นแรกขึ้นที่ บ้านเหล่ากอหก ตำบลแสงภา ถึงอำเภอนานหัว อำเภอด่านซ้าย จังหวัดเลย ระหว่างวันที่ ๙ - ๑๒ สิงหาคม ๒๕๑๔ หลังจากการฝึกอบรมลูกเสือชาวบ้านรุ่นแรกเป็นผลสำเร็จแล้ว ได้ขยายผล การฝึกอบรมไปยังพื้นที่ต่าง ๆ ตามแนวเขตชายแดน ได้แก่ จังหวัดเลย อุดรธานี นครราชสีมา พิษณุโลก สกลนคร กาฬสินธุ์ ร้อยเอ็ด และกระจายไปยังภูมิภาคต่าง ๆ ทั่วประเทศอย่างรวดเร็ว การฝึกอบรมลูกเสือชาวบ้านมีขึ้นทุกจังหวัด ครบทุกจังหวัดรวมทั้งในเขตกรุงเทพมหานคร ทางศูนย์ปฏิบัติการลูกเสือชาวบ้านจึงได้ถือเอาวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๑๔ เป็นวันกำเนิดลูกเสือชาวบ้าน

๒. วัตถุประสงค์ คือ ความต้องการให้เกิดผลสำเร็จ ในกิจการลูกเสือชาวบ้าน ตามแผนงานแม่ที่ตั้งไว้ วัตถุประสงค์ของลูกเสือชาวบ้านมี ๕ ข้อ

๑. เพื่อสร้างความสามัคคี ความเป็นปึกแผ่นให้เกิดขึ้นในชาติ
๒. เพื่อสร้างศรัทธา และความจงรักภักดีต่อสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์
๓. เพื่อพัฒนาประชากรให้มีคุณภาพ
๔. เพื่อให้ประชาชนพัฒนาคุณภาพชีวิตตนเอง
๕. เพื่อสร้างจิตสำนึก ความรับผิดชอบ และสร้างองค์กรประชาชน

๓. หลักการ คือ แนวดำเนินการ เพื่อให้บรรลุประสงค์ที่วางเอาไว้ หลักการสำคัญในการดำเนินการคือ การใช้วิธีการของลูกเสือ และการปลูกฝังอุดมการณ์ให้กับลูกเสือชาวบ้าน หลักการของลูกเสือชาวบ้านมี ๔ ข้อ

๑. อบรมชาวบ้านโดยใช้วิธีการของลูกเสือ
๒. ปลูกฝังอุดมการณ์ในความจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์
๓. สร้างคุณลักษณะความเป็นพลเมืองดี ในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข
๔. ดำเนินการโดยยึด พระบรมราโชบาย วัตถุประสงค์ อุดมการณ์ และเจตนารมณ์

๔. พระบรมราโชบาย คือ นโยบายหรือทิศทางในการดำเนินกิจการลูกเสือชาวบ้าน นโยบายอาจจะมีหลายระดับ แต่นโยบายที่เป็นหลักสำคัญคือ พระบรมราโชบายของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่ได้พระราชทานไว้สำหรับกิจการลูกเสือชาวบ้านทุกระดับ พระบรมราโชบายมี ๑๒ ข้อ

๑. ห้ามมิให้นำกิจการลูกเสือชาวบ้านไปเกี่ยวข้องกับการเมือง
๒. ห้ามมิให้มีการแสดงแสนยานุภาพในกิจการลูกเสือชาวบ้าน
๓. ห้ามมิให้นำระบบราชการไปใช้ในกิจการลูกเสือชาวบ้าน
๔. ลูกเสือชาวบ้านไม่มีเครื่องแบบ แต่มีเครื่องหมายแสดงอย่างเดียว คือ ผ้าผูกคอ ข้างรัดลำผูกคอ และหน้าเสือ ให้หลีกเลี่ยงการใช้เครื่องแบบและเครื่องหมายอื่น ๆ ทุกชนิด
๕. ทรงปรารถนาให้กิจการลูกเสือชาวบ้านเป็นของประชาชน โดยประชาชน เพื่อประชาชน
๖. ทรงให้ลูกเสือชาวบ้านเป็นผู้ดำเนินการพัฒนาตนเอง พัฒนาอาชีพ และพัฒนาท้องถิ่น
๗. ทรงให้ลูกเสือชาวบ้านเป็นผู้ดำเนินการสร้างระเบียบ วินัย และประหัต
๘. ห้ามมิให้มีการใช้ธง ธงในก วมหรือธงลูกเสือชาวบ้าน หรือการแสดงรอบกองไฟอย่างฟุ่มเฟือย และห้ามเสกเครื่องคองของเมาทุกชนิดในระหว่างฝึกอบรม
๙. ให้ยึดมั่นและเผยแพร่ของลูกเสือเข้าสู่ประชาชนเพื่อสร้างความสามัคคี ความพร้อมเพรียง ให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน
๑๐. ห้ามให้งบประมาณทางการเมืองในกิจการลูกเสือชาวบ้าน
๑๑. ให้ลูกเสือชาวบ้านเป็นผู้ดำเนินการใช้ของไทย และบริโภคอาหารที่ผลิตขึ้นในประเทศไทย
๑๒. ให้ลูกเสือชาวบ้านเป็นผู้ดำเนินการฟื้นฟู และรักษาขนบธรรมเนียม ประเพณีและวัฒนธรรมที่ดีของแต่ละท้องถิ่น

๕. ภารกิจ คือ หน้าที่ของลูกเสือชาวบ้าน ลูกเสือชาวบ้านที่ผ่านการฝึกอบรม และได้เป็นลูกเสือชาวบ้านที่สมบูรณ์แล้วทุกคนจะต้องปฏิบัติภารกิจหน้าที่ ๗ ข้อ

๑. การหาสมาชิกเพิ่มเติม
๒. การปฏิบัติตาม กฎ คำปฏิญาณ โดยเคร่งครัด

ช ย ช บ :

ครั้งแรกของลูกเสือชาวบ้าน

ข้าฯ ได้รับหนังสือจาก ผบ.ตชด. ในโอกาสที่กิจการ ลส.ชบ. ได้ผ่านมาเป็นปีที่ ๓๔ จัดทำหนังสือเผยแพร่ ผลงานของ ลส.ชบ. ในวันที่ ๙ ส.ค. ๒๕๔๔ ในฐานะที่ได้ทำงานเรื่องนี้มาจนได้รับสมญานามว่า “สมควรต้นคิด เจริญอุทธีบุกเบิก” จนได้รับการยกย่องจากมูลนิธิสรรพรรณิต เป็นผู้นำชุมชนดีเด่นในปี ๒๕๒๓ และได้รับ รางวัลจากนายกรัฐมนตรี พล.อ.เปรม ติณณสูลานนท์ ในสมัยนั้น ได้ทำพิธีมอบรางวัลรวมทั้งสิ้น ๔ ท่านด้วยกัน เราสองคนเป็นส่วนหนึ่งในจำนวนนั้น ทั้งนี้ก็เพราะว่า ลส.ชบ. ได้ถือกำเนิดขึ้นในปี ๒๕๐๔ ภายหลังจากที่ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ได้เสด็จฯ ไปทอดพระเนตรการฝึกอบรม ลส.ชบ. ที่กก.ตชด.เขต ๔ จว.อุดรธานี (ค่ายเสนีย์รัตนยุทธ) ซึ่ง พล.ต.ท.สมควรฯ เมื่อครั้งมียศเป็น พ.ต.ท. เป็น ผกก.ตชด. เขต ๔ ทั้งนี้ ทั้งสองพระองค์ได้รับคำกราบบังคมทูลฯ ของข้าฯ ว่า ได้พบวิธีการที่จะทำให้คนไทยเลิก ความคิดแตกแยกจับอาวุธมาประหัตประหารกันเองได้แล้ว โดยได้เสด็จแปรพระราชฐานไปประทับแรมที่ พระตำหนักที่หนองประจักษ์ จว.อุดรธานี (เป็นจวนเก่าของอดีต ผจว.อุดรธานียิงตัวตาย เลยไม่มี ผจว.คนใด กล้าใช้เป็นจวน)

เมื่อทั้งสองพระองค์ได้ประทับแรมเป็นเวลา ๓ วัน ๒ คืน ในวันรุ่งขึ้นก่อนเสด็จพระราชดำเนินกลับ ได้เสด็จไปเยี่ยม กก.ตชด.เขต ๔ (ค่ายเสนีย์รัตนยุทธ) เพื่อทอดพระเนตรการแสดงชุดสุดท้ายของ ลส.ชบ. แล้ว ได้โปรดเกล้าฯ ให้ข้าฯ และคุณสมควรฯ ไปเฝ้าเป็นการเฉพาะและได้รับสั่ง สรุปรว่าเห็นดีว่าน่าจะมีทางเป็นไปได้ ถ้าสามารถให้ดำเนินการฝึกให้ได้ห้าล้านคนเมื่อใดจะทำให้คนไทยเลิกการฆ่าฟันกันได้ พร้อมการแสดง แสนยานุภาพให้ตั้งใจโดยวิธีการที่ประหยัดและประสานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เมื่อข้าฯ ได้กราบบังคมทูลฯ ว่า คุณสมควรฯได้ใช้เงินของทางราชการไปหลายหมื่นแล้ว จึงได้ให้ พล.ร.อ. มจ.ภาพรรดิศ ดิศกุล สมุหราชองครักษ์ ให้เอาเงินมาให้ ๑ แสนบาท และข้าฯ ได้กราบบังคมทูลฯ ขอพระราชทานของซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของ ลส.ชบ. (ผ้าผูกคอ วอกเกิ้ล หน้าเสือ วุฒิบัตร และบัตรประจำตัว) และทรงรับไว้ในพระบรมราชานุเคราะห์นับตั้งแต่บัดนั้น เป็นต้นมา

สิ่งมหัศจรรย์ได้บังเกิดขึ้น กล่าวคือ ทั้งสองพระองค์ได้โปรดเกล้าฯ ในปี ๒๕๐๔ การรบราฆ่าฟันของ คนไทยนั้นรุนแรงไปทั่วประเทศไทยทุก ๆ ภาค รุนแรงที่สุดในภาคอีสาน รองลงมาในภาคใต้ การดำเนินงานของ อีกฝ่ายหนึ่ง โดย พ.ค.ท. (พรรคคอมมิวนิสต์ไทย) โดยมี ทพท. (กองทัพปลดแอกประชาชนแห่งประเทศไทย) ถึงกับบังอาจประกาศว่าจะปลดปล่อย จว.นครพนม เป็น จว.แรกให้ได้ในวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๐๔ มหัศจรรย์ที่ เกิดขึ้น ก็คือ จากปี ๒๕๐๔-๒๕๐๙ สปก.ลส.ชบ. ฝึกประชาชนทุกหมู่เหล่า ทั่วทุกจังหวัด-อำเภอ-ตำบล-หมู่บ้าน ได้เป็นจำนวนถึง ๕ ล้าน ๒ แสนคน ได้เกินจำนวนที่พระองค์ท่านได้ตรัสไว้ถึง ๒ แสนคน เป็นผลให้ ทพท. และ พ.ค.ท. ได้แห้วไปแทน ไม่สามารถปลดปล่อยนครพนมได้เป็นผลสำเร็จ ไม่แค่นั้น พ.ค.ท.ได้แจกใบปลิวไป ทั่วทุก จว. ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประกาศให้ประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ไม่ให้สนับสนุน ช่วยเหลือ พูดยิ่ง และสมัครเป็นสมาชิก ลส.ชบ. ถ้าผู้ใดไม่เชื่อฟังจะถือว่าเป็นศัตรูหมายเลข ๑ (หนึ่ง) ของ พ.ค.ท. และ ทพท. แปลกไหม เราฝึกอบรมไม่เคยประกาศเลยว่าใครเป็นศัตรู เพราะเราไม่เคยฝึกอาวุธแม้แต่การสอนยังสอนให้ทุกคน

We never talked about or announce
 that who's our enemy"

ช ย ช บ :

ครั้งแรกของลูกเสือชาวบ้าน

ข้าฯ ได้รับหนังสือจาก ผบช.ตชด. ในโอกาสที่กิจการ ลส.ชบ. ได้ผ่านมาเป็นปีที่ ๓๔ จัดทำหนังสือเผยแพร่ ผลงานของ ลส.ชบ. ในวันที่ ๙ ส.ค. ๒๕๔๔ ในฐานะที่ได้ทำงานเรื่องนี้มาจนได้รับสมญานามว่า "สมควรต้นคิด เจริญฤทธิ์บุกเบิก" จนได้รับการยกย่องจากมูลนิธิสรรพรรณิต เป็นผู้นำชุมชนดีเด่นในปี ๒๕๒๓ และได้รับ รางวัลจากนายกรัฐมนตรี พล.อ.เปรม ติณณสูลานนท์ ในสมัยนั้น ได้ทำพิธีมอบรางวัลรวมทั้งสิ้น ๔ ท่านด้วยกัน เราสองคนเป็นส่วนหนึ่งในจำนวนนั้น ทั้งนี้ก็เพราะว่า ลส.ชบ. ได้ถือกำเนิดขึ้นในปี ๒๕๐๔ ภายหลังจากที่ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ได้เสด็จฯ ไปทอดพระเนตรการฝึกอบรม ลส.ชบ. ที่กก.ตชด.เขต ๔ จว.อุดรธานี (ค่ายเสนีย์รัตนยุทธ) ซึ่ง พล.ต.ท.สมควรฯ เมื่อครั้งมียศเป็น พ.ต.ท. เป็น ผกก.ตชด. เขต ๔ ทั้งนี้ ทั้งสองพระองค์ได้รับคำกราบบังคมทูลฯ ของข้าฯ ว่า ได้พบวิธีการที่จะทำให้คนไทยเลิก ความคิดแตกแยกจับอาวุธมาประหัตประหารกันเองได้แล้ว โดยได้เสด็จแปรพระราชฐานไปประทับแรมที่ พระตำหนักที่หนองประจักษ์ จว.อุดรธานี (เป็นจวนเก่าของอดีต ผจว.อุดรธานียังตัวตาย เลยไม่มี ผจว.คนใด กล้าใช้เป็นจวน)

เมื่อทั้งสองพระองค์ได้ประทับแรมเป็นเวลา ๓ วัน ๒ คืน ในวันรุ่งขึ้นก่อนเสด็จพระราชดำเนินกลับ ได้เสด็จไปเยี่ยม กก.ตชด.เขต ๔ (ค่ายเสนีย์รัตนยุทธ) เพื่อทอดพระเนตรการแสดงชุดสุดท้ายของ ลส.ชบ. แล้ว ได้โปรดเกล้าฯ ให้ข้าฯ และคุณสมควรฯ ไปเฝ้าเป็นการเฉพาะและได้รับสั่ง สรุปรว่าเห็นดีว่าน่าจะมีทางเป็นไปได้ ถ้าสามารถให้ดำเนินการฝึกให้ได้ห้าล้านคนเมื่อใดจะทำให้คนไทยเลิกการฆ่าฟันกันได้ พร้อมการแสดง แสนยานุภาพให้ตั้งใจโดยวิธีการที่ประหยัดและประสานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เมื่อข้าฯ ได้กราบบังคมทูลฯ ว่า คุณสมควรฯได้ใช้เงินของทางราชการไปหลายหมื่นแล้ว จึงได้ให้ พล.ร.อ. มจ.ภาพรรดิศ ดิศกุล สมุหราชองครักษ์ ให้เอาเงินมาให้ ๑ แสนบาท และข้าฯ ได้กราบบังคมทูลฯ ขอพระราชทานของซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของ ลส.ชบ. (ผ้าผูกคอ วอกเกิ้ล หน้าเสือ วุฒิบัตร และบัตรประจำตัว) และทรงรับไว้ในพระบรมราชานุเคราะห์นับตั้งแต่บัดนั้น เป็นต้นมา

สิ่งมหัศจรรย์ได้บังเกิดขึ้น กล่าวคือ ทั้งสองพระองค์ได้โปรดเกล้าฯ ในปี ๒๕๐๔ การรบราฆ่าฟันของ คนไทยนั้นรุนแรงไปทั่วประเทศไทยทุก ๆ ภาค รุนแรงที่สุดในภาคอีสาน รองลงมาในภาคใต้ การดำเนินงานของ อีกฝ่ายหนึ่ง โดย พ.ค.ท. (พรรคคอมมิวนิสต์ไทย) โดยมี ทพท. (กองทัพปลดแอกประชาชนแห่งประเทศไทย) ถึงกับบังอาจประกาศว่าจะปลดปล่อย จว.นครพนม เป็น จว.แรกให้ได้ในวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๐๕ มหัศจรรย์ที่ เกิดขึ้น ก็คือ จากปี ๒๕๐๔-๒๕๐๕ ศปก.ลส.ชบ. ฝึกประชาชนทุกหมู่เหล่า ทั่วทุกจังหวัด-อำเภอ-ตำบล-หมู่บ้าน ได้เป็นจำนวนถึง ๕ ล้าน ๒ แสนคน ได้เกินจำนวนที่พระองค์ท่านได้ตรัสไว้ถึง ๒ แสนคน เป็นผลให้ ทพท. และ พ.ค.ท. ได้แห้วไปแทน ไม่สามารถปลดปล่อยนครพนมได้เป็นผลสำเร็จ ไม่แค่นั้น พ.ค.ท.ได้แจกใบปลิวไป ทั่วทุก จว. ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประกาศให้ประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ไม่ให้สนับสนุน ช่วยเหลือ พูดยิง และสมัครเป็นสมาชิก ลส.ชบ. ถ้าผู้ใดไม่เชื่อฟังจะถือว่าเป็นศัตรูหมายเลข ๑ (หนึ่ง) ของ พ.ค.ท. และ ทพท. แปลกไหม เราฝึกอบรมไม่เคยประกาศเลยว่าใครเป็นศัตรู เพราะเราไม่เคยฝึกอาวุธแม้แต่การสอนยิงสอนให้ทุกคน

We never talked about or announce
that who's our enemy"

รักกันเป็นมิตรกัน ทั้ง ๆ ที่คู่ต่อสู้ของเขา ก็คือ ทหาร ตำรวจ และข้าราชการ และเราก็ได้ผู้ทดสอบว่ากิจการ ลส.ชบ. ให้อะไรแก่ผู้เข้าอบรม โดยข้าฯ ได้ติดต่อคุณปรีชา ผ่องเจริญกุล เป็น หน. พรรคยูงทองของมหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์ ซึ่งมาขอส่งสมาชิกนิสิตนักศึกษา ของมหาวิทยาลัยเข้ารับการอบรมเป็น ลส.ชบ. ทั้งในเมืองและชนบท เมื่อเข้ารับการฝึกแล้ว ศูนย์กลางนิสิตนักศึกษา หรือรัฐบาล ซึ่งมีอาจารย์สัญญา ธรรมศักดิ์ เป็นนายกรัฐมนตรี ในขณะนั้น รายงานไปอย่างไร้ผิด ผมงอสำเนาหนึ่งชุด ผมไม่ฝึกเลยต่อไปในอนาคตจะแอบเป็นแนวร่วม ลส.ชบ. โดยที่ เราไม่ได้ชักชวนแต่อย่างใด ข้าฯ ได้อ่านรายงานของศูนย์กลางนิสิต นักศึกษา และสรุปรวมความว่า การฝึกอบรม ลส.ชบ. เป็นการอบรมให้ประชาชนสนใจในการปกครองระบอบประชาธิปไตย และแนะนำรัฐบาลกับศูนย์กลางนิสิต นักศึกษาว่าในพื้นที่ใดที่มีการฝึกอบรม ลส.ชบ. แล้ว รัฐบาลและศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาไม่ต้องส่งชุดเผยแพร่ ประชาธิปไตยเลย เพราะการฝึกอบรมให้เข้าใจการปกครองแบบประชาธิปไตยของ ลส.ชบ. นั้น เป็นการสอน ประชาธิปไตยที่เป็นธรรมชาติและซึมซาบเข้าไปในตัวเอง

ข้าฯ ได้พูดกับคุณสมควรว่า "สมควรเราชนะแล้ว" นี่เป็นชัยชนะครั้งแรกของกิจการ ลส.ชบ. อย่างแน่นอน

พล.ต.ท.

(เจริญฤทธิ์ จรรย์โรมรัน)

ประธานที่ปรึกษาศูนย์ปฏิบัติการลูกเสือชาวบ้าน

พล
เชื
ภ

เชื

ค
น
เอ

ประ
อ
ช
การ

นำ
ท
ก
อ
ถึง
อ
และ
จ
ทั้ง
ที่

ค
เม
หรือ
นับ
เห็น